

Havsanemoner

Beundrar din blygsamhet.
Beundrar din framfusighet.
Beundrar din självsäkerhet.
Någonstans jag kanske
kan plocka upp en del av mig själv.
När lugnet sänker sig.
Inom mig.
Som nattens fullmåne.
Hennes mystik.
Ja, det vill jag vara.
Lite mystisk.
Så som mitt ansikte möter
mig i spegelbilden.
Jag planterar ödmjukhet i den
första krukans.
I den andra jag planterar insikt.
I den tredje jag planterar
självkännedom.
I den fjärde jag planterar självkänsla.
I den femte jag planterar förälskelse.
Hur mycket de växer. Hur fort de gror.
Om de är perenner. Det vet jag ingenting om.
Men en sak vet jag.
När jag smeker min själ.
Jag smeker en del av mystiken.
Den jag vill vara.
Om än för en stund.
Medan jaget börjar formas i
snöleopardens blick.
Kärleksfullt och tyst vi kompletterar
varandra. Nästan som att älska.
Älska på bädd av pusselbitar.
Pusselbitar av glas.